

under hvilke ingen af de nævnte Ejendomme vilde komme ind. — Derimod vil Bestemmelsen i § 7 for alle Anstaltens Vedkommende faa Betydning med Hensyn til Bygningsafgiften til Staten. For denne ville de, ved at ligestilles med Statsejendomme, i Medfør af Frdg. 1ste Oktober 1802 opnaa fuldstændig Fritagelse, ogsaa med Hensyn til de Dele af Bygningerne, der benyttes til Funktionærboliger. Dette er en Forbedring af Anstaltens Stilling, eftersom de, hvis de skulde betragtes som „private“ Bygninger, kun for deres Skoleafdelingens Vedkommende vilde have Krav paa den ved Lov 16de April 1873 § 4 hjemlede Frihed for Bygningsafgift, og hvis de betragtedes som „offentlige“ Bygninger, hvad der vel under alle Omstændigheder vilde indrømmes dem, men ikke som Statsejendomme, kun vilde opnaa en begrænset Fritagelse, idet Funktionærboligerne og Lokaler, der maatte være udlejede eller overladte til private, da vilde være undtagne. — Dernæst vil Forslagets § 7 skaffe „Karens Minde“ og „Gamle Bakkehus“ Fritagelse for den i Kjøbenhavn gældende Arealsskat i Overensstemmelse med Reglen i Reskript af 9de Juni 1819, saaledes som dette Reskripts Regel nærmere er bestemt ved Lov om Kjøbenhavns kommunale Skatter af 19de Februar 1861 § 3. Ogsaa dette er en Forbedring i disse to Anstaltens Stilling. De Funktionærer, som have Fribolig i dem, ville da med Hensyn til deres Afgiftspligt faa de bedre Vilkaar, som de nævnte Lovbud hjemle, og da det tør antages, at Anstalterne, som hidtil, overtage Udredelsen af, hvad der i saa Henseende paahviler de Fribolig nydende Funktionærer, vil denne Lempelse i Virkeligheden komme Anstalterne til gode.

Medens Udvalget i Realiteten tiltræder Forslagets § 7, har det været Genstand for særlig Overvejelse, om Paragraffens Form er fuldt tilfredsstillende. At der i Stedet for en Henvisning til Ligestilling med Statsejendomme i Almindelighed er henvist særlig til Statens Sindsygeanstalter, kan man i og for sig finde rigtigt,

naar Hensyn tages til det nære Slægtskab mellem disse Arter af Anstalter, og da det derhos lige overfor den Mulighed, at fremtidige Skattelove kunde gøre en Forskel mellem Statsejendomme, kan blive af Vigtighed at have Lovens Anvisning paa, hvilken særlig Art af Statsejendomme Aandssvageanstalterne skulle ligestilles med. Med Hensyn til Redaktionen er imidlertid en i øvrigt vistnok ugrundet Frygt kommen til Orde, nemlig at det efter § 7, som den nu lyder, skulde være tvivlsomt, om den kommunale Grundskat vedblivende, som ovenfor forudsat, vilde paahvile Karens Minde og Gl. Bakkehus, fordi nemlig alle Statens nuværende Sindsygeanstalter findes udenfor Kjøbenhavn og Frederiksberg. Udvalget har ønsket ved en ændret Redaktion at fjerne enhver tænkelig Tvivl om § 7's Mening i saa Henseende.

Udvalget maa fremdeles finde en Tilføjelse til § 7 ønskelig for at afgøre et Spørgsmaal, som er rejst med Hensyn til Beregningen af den Erstatning for forøget kommunal Skattebyrde, der tilkommer de Anstalter, som ifølge Loven af 3die April 1900 om Indlemmelse i Kjøbenhavn af en Del af Hvidovre Sogn ere blevne beliggende i Kjøbenhavns Kommune. Naar Karens Minde og Gl. Bakkehus blive fritagne for Arealsskatten, er det naturligt, at denne heller ikke medtages ved Beregningen af Erstatningen fra det Tidspunkt, da Fritagelsen indtræder. Den forøgede kommunale Skattebyrde, som Indlemmelsen forvolder de nævnte Anstalter, vil da alene være Grundskatten. Udvalget anser det dog for heldigt, at nærværende Forslags § 7 kommer til at indeholde en udtrykkelig Afgørelse i denne Retning, og endvidere, at det, for at undgaa en mere omstændelig Beregning, der næppe vilde have reel Betydning, bestemmes, at § 7 med Hensyn til Fritagelsen for Arealsskat og Erstatningernes Beregning allerede kommer til at gælde fra Indlemmelsesdagen, den 1ste Januar 1901. Det er Udvalget bekendt, at disse Erstatningers Beregning og Udbetaling er stillet i Bero, indtil nærværende Lovforslags Skæbne